

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.208/2025/5.

A felperes: Felperes1

(cím2)

A felperes képviselője: dr. Mihály Rita pártfogó ügyvéd

(cím7)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: dr. Varga-Lazányi Irén kamarai jogtanácsos

Az alperesi beavatkozó: egyéb érdekelt1

(cím5)

Az alperesi beavatkozó képviselője: dr. Bai Mónika ügyvéd

(cím6)

A per tárgya: sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék

P.20.217/2024/30.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 32. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett részét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, az állam terhén maradó elsőfokú eljárási illeték összegét 192.000,- (százkilencvenkettőezer) Ft-ra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 160.000,- (százhatvanezer) Ft másodfokú perköltséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének másodfokú eljárásban felmerült díja a felperes terhén marad.

256.000,- (kettőszázötvenhatezer) Ft meg nem fizetett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2020. január 13. napjától 2023. április 5. napjáig töltötte szabadságvesztés büntetését az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben. A felperesnek a fogva tartása ideje alatt a tüdőrák kialakulására utaló gyanús, típusos panaszai, tünetei nem voltak. A felperes fogva tartása alatt évente tüdőszűrésen vett részt. A felperesnél 2023. május 30. napján merült fel tüdődaganat kialakulásának gyanúja, a 2023. július 31. napján végzett PET CT vizsgálat a rosszindulatú tüdődaganat jelenlétét megerősítette. A felperesnél a rosszindulatú tüdődaganat kialakulásában szerepet játszó több külső (többéves, erős dohányzás) és belső (genetikai hajlam, elégtelen immunműködés, nem, életkor, idült tüdőbetegség) tényező fennállt, nem igazolható az, hogy tüdődaganata a fogva tartása időszakában alakult volna ki. A felperes 2024. február 28. napi kontroll vizsgálatán újbóli tumor kialakulását, daganatáttétet nem találtak, tumor markerei rendben voltak. A felperes jelen állapotában a tüdőrák tekintetében gyógyultnak tekinthető, állapotának rendszeres ellenőrzése szükséges.

[2] A felperes megváltoztatott keresetében annak a megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes egészséghez való jogát azzal, hogy a felperesnél a 2024. február 28. napján diagnosztizált hörgő vagy tüdődaganat az alperesnél 2020. január 13-2023. április 5. napja között történt fogva tartás idején alakult ki az alperesi ellátás körülményei miatt. Kérte kötelezni az alperest 2.000.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére és bocsánatkérő levél formájában történő elégtételadásra. Előadta, hogy fogva tartása során az alperes nem gondoskodott a hörgő vagy tüdő rosszindulatú daganata kialakulásának megelőzéséről, orvosi kezelést, megelőzést nem végeztek rajta. Rendszeres orvosi vizsgálat mellett megelőzhető lett volna, hogy betegsége kialakuljon. Az orvosi vizsgálatokat az alperesnek kellett volna elvégeztetnie, hiszen vele függő viszonyban volt, mint fogvatartott. Ennélfogva nem

dönthette el maga, hogy mikor, milyen orvosi vizsgálatokon vesz részt. Csak azokon vehetett részt, amelyeket az alperes engedélyezett, illetve indokoltnak látott.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a felperes 2020. január 13-2023. április 5. napja közötti időszakban töltötte szabadságvesztés büntetését az alperesi intézményben. Előadta, hogy a felperes az éves tüdőszűrő vizsgálatokon (2020. július 28 – augusztus 04.; 2021. október 11-15.; 2022. október 17-21. közötti időszakban) részt vett. A felperes az alperesnél a kereset szerinti panaszait egyszer sem jelezte. Az alperes vitatta, hogy a felperes megbetegedése az alperesi fogva tartás ideje alatt alakult volna ki.

[4] Az alperesi beavatkozó csatlakozott az alperes ellenkérelméhez, kérte a kereset elutasítását.

[5] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes pártfogó ügyvédje díjat a felperes köteles viselni, míg 156.000,- Ft feljegyzett eljárási illeték és 315.881,- Ft szakértői költség és díj az állam terhére marad. Kötelezte a felperest az alperes javára 65.000,- Ft perköltség megfizetésére.

[6] A határozat indokolásában részletesen ismertetette a kirendelt orvosszakértő véleményének főbb megállapításait. Ezek szerint a felperesnél 2023. május 30. napján merült fel tüdődaganat kialakulásának gyanúja, a 2023. július 31. napján végzett PET CT vizsgálat rosszindulatú tüdődaganat jelenlétét megerősítette. Ekkor változtatták meg a felperes kórismét rosszindulatú „hörgő vagy tüdődaganat”-ra. A felperesnél a rosszindulatú tüdődaganat kialakulásában szerepet játszó több külső (többéves erős dohányzás) és belső (genetikai hajlam, elégtelen immunműködés, nem, életkor, idült tüdőbetegség) hajlam fennállt. A tüdőrákos megbetegedés kialakulásának legnagyobb kockázata a dohányzás. A rendelkezésre álló orvosi iratok alapján orvosszakértői módszerekkel nem igazolható az, hogy a felperes tüdődaganata a fogva tartása időszakában alakult volna ki. A rendelkezésre álló orvosi iratok alapján a felperesnek fogva tartása ideje alatt egyértelműen és kizárólagosan a tüdőrák kialakulására gyanús, típusos panaszai, tünetei nem voltak. A felperes fogva tartása alatt évente tüdőszűrésen vett részt. A tüdőrák kialakulása ellen megelőző orvosi kezelés nem ismert, a kockázati tényezők mérséklése vagy elkerülése jó eséllyel csökkenti a tüdőrák kialakulásának az esélyét. A felperes 2024. február 28. napi kontroll vizsgálatán újbóli tumor kialakulását, daganatáttétet nem találtak, tumor markerei rendben voltak. A felperes jelen állapotában a tüdőrák tekintetében gyógyultnak tekinthető, állapotában a több éves túlélés reális esélye fennáll. A felperes állapotának rendszeres ellenőrzése szükséges. Tüdőlebens eltávolításával légzőfunkciója nehezítetté válhat, azonban ezen állapot légzési rehabilitációval javítható.

[7] A törvényszék rögzítette, hogy a beszerzett aggálytalan szakvélemény alapján nem volt megállapítható az, hogy a felperesnek az alperesnél való fogva tartás ideje alatt tüdődaganatra utaló egyértelmű panaszai lettek volna, ennek hiányában alperesi ellátási mulasztás nem volt megállapítható. A beszerzett aggálytalan szakvélemény alapján nem volt megállapítható az sem, hogy a felperes tüdődaganata az alperesnél való fogva tartás ideje alatt alakult volna ki. A szakvélemény több, a felperesnél fennálló, tüdőrákra hajlamosító tényezőt megjelölt, kiemelten a dohányzást, azonban egyik tényező sem köthető a fogva tartás

körülményeihez. Ennek megfelelően a felperes keresete bizonyítatlan maradt, így alaptalan. Személyiségi jogsértő magatartás, mulasztás hiányában a sérelemdíjra és elégtételadásra vonatkozó igényeket a bíróságnak vizsgálnia nem kellett.

[8] Az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét a személyiségi jogsértés miatti felróhatóságtól független jogkövetkezmények után a meg nem határozható pertárgy érték alapján 600.000,- Ft, a sérelemdíj összege alapján 2.000.000,- Ft, mindösszesen 2.600.000,- Ft összegben határozta meg. Álláspontja szerint a sérelemdíj összegébe nem olvad be a felróhatóságtól független igények után számítható pertárgy érték, hiszen a felperesi követelés nem kizárólag a sérelemdíj megítélésére vonatkozott, s éppen e többletigény miatt állapítható meg a törvényszék hatásköre is. A felperes felróhatóságtól független szankcióra vonatkozó kereseti követelésének a pertárgyértékben is meg kell mutatkoznia, a sérelemdíjba való beolvadása indokolatlan (Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.21.030/2015/3/II.). Ekként a felperes személyes költségmentessége miatt állam terhén maradó eljárási illeték összegét 156.000,- Ft-ban határozta meg.

[9] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amely az elsőfokú határozat megváltoztatására, a kereseti kérelmének történő helyt adásra irányult. Álláspontja szerint bizonyítási kötelezettségének eleget tett. A tárgyaláson megjelent, személyes meghallgatása során valamennyi pertárgy vonatkozásában vallomást tett, azonban azoknak a bíróság nem tulajdonított jelentőséget, kijelentéseit, állításait nem vette figyelembe. A felperes állításait a per során végig fenntartotta, azokat nem változtatta meg. Álláspontja szerint bizonyítani tudta, hogy az alperes jogellenesen járt el, jogsértő magatartást tanúsított, megsértette a felperes személyiségi jogát és olyan hátrányt okozott a felperesnek, amely a kereset szerinti sérelemdíj megállapítására alapot ad.

[10] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott, a bizonyítási eljárás eredményét helyesen értékelte, azt az indokolásban részletesen kifejtette. A felperes fogva tartása során az alperes a jogszabályoknak megfelelően járt el, a felperes személyiségi vagy egyéb jogsérelmet nem szenvedett, nem érte olyan hátrány, amely az alperesi intézmény jogellenes magatartásával, vagy mulasztásával összefüggésben keletkezett volna.

[11] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az nem alapos.

[12] Az elsőfokú bíróság a megalapozott döntéshez szükséges mértékben a bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, helyes jogi következtetést vont le a személyiségi jogi jogsértés hiányára vonatkozóan, és erre alapítottnan helyes döntést hozott, amikor a keresetet – a sérelemdíj igényre is kiterjedően – elutasította. Az ítéltábla a per főtárgyát érintő döntés indokaival egyetért, azok teljeskörű megismétlése nélkül a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat hangsúlyozza.

[13] A felperes megváltoztatott keresetében arra alapítottnan kérte az egészséghez való joga megsértésének megállapítását, hogy daganatos betegsége az alperesnél történt fogva tartás ideje alatt, az ellátás körülményei miatt alakult ki. Tényelődást sem tett azonban arra vonatkozóan, hogy álláspontja szerint az ellátás, fogva tartás mely körülményei válhattak ki

nála a tüdődaganat megjelenését. A felperesre vonatkozó, becsatolt orvosi iratokból megállapítható, hogy a felperes a fogva tartás ideje alatt rendszeresen jelentkezett a BV intézet orvosánál, de ott a keresetlevélben feltüntetett panaszokat nem említette. A kereseti tényelődás szerinti betegsége utaló konkrét, rendszeres tünetek hiányában az alperesnek nem volt olyan kötelezettsége, hogy speciális szűrővizsgálatokat szervezzen a felperes részére. A felperesnél fennálló hajlamosító tényezőkre figyelemmel az valószínűsíthető, hogy ezen betegség a felperesnél a szabadságvesztés büntetés körülményeitől függetlenül, mindenképpen kialakult volna.

[14] A felperes fellebbezését arra alapította, hogy a perben nyilatkozatot tett, megítélése szerint bizonyítási kötelezettségének eleget tett, nem jelölte azonban meg, nem indokolta, hogy állításait milyen bizonyítási eszközök, mennyiben támasztották volna alá. A fél azzal nem tesz eleget bizonyítási kötelezettségének, ha a per tárgyalásán jelen van és a per tárgya vonatkozásában nyilatkozatokat tesz. Önmagában a fél tényállítása ítélet alapjául főszabály szerint nem szolgálhat, még akkor sem, ha állítását, álláspontját a per során következetesen fenntartja, azt nem változtatja meg. A bíróság a fél tényelődását akkor fogadhatja el valónak, az akkor jelenhet meg ítéleti tényállásként, ha azt az ellenérdekű fél nem vitatja [Pp. 203. § (2) bekezdés a) pontja]. Jelen esetben azonban mind az alperes, mind az alperesi beavatkozó vitatta, hogy a felperes betegsége a fogva tartás ideje alatt, azzal összefüggésben keletkezett volna.

[15] Egyébiránt a felperes fellebbezésében iratellenesen állítja, hogy a tárgyalásokon személyesen megjelent, erre nem került sor, a per során pártfogó ügyvéd képviselte. Személyes meghallgatására indítványt sem tett, ennek azonban a per kimenetele szempontjából azért nincs jelentősége, mert tényelődását írásban megtette, az egészségi állapotára, ellátására vonatkozó részletes adatokat az okiratok tartalmazták, annak megítélése pedig, hogy daganatos megbetegedése a szabadságvesztés büntetés ideje alatt, a fogva tartás körülményei miatt keletkezett volna, igazságügyi orvosszakértő bevonását tette szükségessé, erről a törvényszék helyesen tájékoztatta is a felperest. Önmagában tehát a felperes tényelődása még az okirati bizonyítékokkal együtt sem volt elégséges a felperesi kereset alátámasztásához.

[16] Az igazságügyi orvosszakértő véleménye aggálytalan volt, azt az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el döntése alapjául, arra az elsőfokú eljárásban a felek észrevételt nem tettek, a szakértő megállapításait nem vitatták. A felperesi tényelődást, a felperesi kereset jogalapját cáfoló igazságügyi szakértői véleményt a felperes fellebbezésében sem kérdőjelezte meg, így minden alap nélküli azon felperesi hivatkozás, hogy bizonyítási kötelezettségének eleget tett volna.

[17] A Pp. 383. § (6) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hivatalból határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről.

[18] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a sérelemdíj követelés után megfizetendő eljárási illeték összegébe „nem tudható be” a felróhatóságtól független, objektív szankcióra vonatkozó kereseti kérelem eljárási illetéke, azonban az elsőfokú eljárás tárgyának értékét, így a meg nem fizetett illeték összegét téves összegben

határozta meg, hiszen a felperes a sérelemdíj igény mellett a jogsértés megállapítását és e mellett az alperes kötelezését kérte elégtétel adására is.

[19] A személyiségi jogi perekben számítandó pertárgyérték tekintetében az ítéltábla már több alkalommal kifejtette álláspontját (Pf.II.20.117/2023/5/I.), mely álláspont azonban eltér a Kúria e körben elfoglalt álláspontjától, így például a Pfv.IV.20.326/2024/6. és Pfv.IV.20.194/2025/10. számú precedensértékű ítéletekben megjelenő érveléstől.

[20] A Pp. 346.§ (5) bekezdése alapján a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította. Az ítéltábla ezért ismerteti a fenti határozatokban megjelenő álláspontot, és az attól való eltérés indokait.

[21] A Pfv.IV.20.326/2024/6. számú határozatának [53] bekezdésében a Kúria kifejtette, a pertárgyérték számításánál korábban kialakult egységes ítélkezési gyakorlatot egyáltalán nem tartja mellőzendőnek. A Kúria és a másodfokú bíróságok által követett következetes és egyértelmű ítélkezési gyakorlat szerint, a személyiségi jogsértés jogkövetkezményének alkalmazására irányuló igények szorosan összefüggenek, azok valódi tárgyi keresethalmazatot nem képeznek. Ehhez képest a pertárgy értékének a meg nem határozható pertárgy értékére vonatkozó összeg tekinthető, úgy az első-, mint a másodfokú, illetve a felülvizsgálati eljárásban. Amennyiben az érvényesített sérelemdíj összege a meg nem határozható pertárgy értéként szereplő összeget (első- és másodfokú eljárás esetén 600-600.000,- Ft, a felülvizsgálati eljárásban 700.000,- Ft) meghaladja, akkor a sérelemdíj iránti igény összegét kell a pertárgy értékének tekinteni.

[22] A Pfv.IV.20.194/2025/10. számú ítélet [76] bekezdésének érvelése szerint nem volt jogszabályi alapja annak, hogy minden egyes jogkövetkezmény iránti kérelem vonatkozásában az általános pertárgyérték külön-külön felszámításra kerüljön. A jelen esetben ugyanis nem állapítható meg tárgyi keresethalmazat fennállása, különös tekintettel arra, hogy egyetlen jogsértés (jóhírnév védelméhez fűződő jogának megsértése) miatt kérte a felperes a jogsértés megállapítását és a jogkövetkezmények alkalmazását. A jogkövetkezmények tekintetében nincs helye külön-külön pertárgyérték felszámításának, a pertárgy értéke nem kumulálódik csupán azért, mert egyetlen személyiségi joga megsértése okán a jogosult a törvény általi felhatalmazásánál fogva egyszerre több objektív jogkövetkezmény alkalmazását igényli a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése alapján.

[23] Az ítéltábla álláspontja szerint azonban részben az új eljárási törvény hatályba lépése, részben az illeték törvény vonatkozó rendelkezésének módosítása folytán a még 1952. évi III. törvény talaján kialakult gyakorlat, korábbi egységessége ellenére, nem tartható fenn.

[24] A személyiségvédelmi perekben mind a pertárgy értéke megállapítása (BH 1999.250), mind az eljárási illeték alapjának meghatározása során (EBH 1999.94) az volt korábban a gyakorlat, hogy amennyiben a jogosult keresetében (viszontkeresetében) a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független és sérelemdíj (a rPtk. szerinti terminológiájában objektív és szubjektív) szankcióit együtt érvényesíti, úgy keresete – a perérték meghatározása szempontjából - egységes keresetnek minősül és csak az összecszerűen meghatározott sérelemdíj (kártérítés) iránti igényt kell figyelembe venni, a felróhatóságtól független (objektív) igényekre eső meg nem határozható perérték [Itv. 39.§ (3) bekezdése] csak akkor vehető figyelembe, ha az az alapján számítandó érték meghaladja a sérelemdíj (kártérítési) követelést. A CKOT 2018. június 20. és 21. napi 41. állásfoglalásában írtak szerint az új Pp. vonatkozásában is fenntartandó ez a gyakorlat, arra hivatkozással, hogy amennyiben egy meghatározható és egy meg nem határozható pertárgyértékű kereset áll valódi keresethalmazatban, úgy az Itv. 40. § (1) bekezdése nem alkalmazható. Az Itv. 39. § (3) bekezdése ugyanis nem az „érvényesített igény” értékét, hanem az „eljárás tárgyának” értékét határozza meg.

[25] A 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-a 2020. január 1. napjával módosította az Itv. 39. § (1) bekezdését és a per tárgyának értékét tekinti az illeték megfizetésének alapjának a korábbi eljárás tárgyának értéke helyett. E jogszabályváltozás miatt – a Pp. háromtagú keresetfogalmára is figyelemmel – a korábbi gyakorlat nem tartható fenn.

[26] A háromtagú pertárgyfogalom esetében a kereset azonosíthatósága, megkülönböztethetősége más igényektől a kereseti kérelem, a tényelőadás és a jog fél általi minősítése (jogcím) vizsgálatával ejthető meg (A Polgári Perrendtartás és a kapcsolódó jogszabályok kommentárja I. kötet 1637 bekezdés, HVGORAC). A háromtagú pertárgyfogalom egyik jelentősége éppen abban áll, hogy ezáltal dönthető el az is, fennáll-e keresethalmazat. Míg az 1952. évi III. törvény (rPp.) a kéttagú (petitum és tényállás) keresetfogalom talaján állt, a bíróság a jogcímhez nem volt kötve, a jelenleg hatályos Pp. háromtagú keresetfogalmából következően a kereset kötelező tartalmi eleme a jogcím megjelölése. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami alapján a személyiségi jogi perekben a kereset, vagy a keresethalmazat fogalmát eltérően lehetne értelmezni. Ebből következően, ha a felperes a perben eltérő igényeket érvényesít, amelyeknek a Pp. 7. § 8. pontja szerinti jogalapja (a jogcím) különböző, akkor ezek az igények keresethalmazatot képeznek. A személyiségi jogsértés esetén a felróhatóságtól független (objektív) különböző jogkövetkezményeknek különböző a jogalapja, mert azok nem azonos anyagi jogszabályi rendelkezésen alapulnak. A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a)-e) pontjában írt szankciók külön kérelmeket alapoznak meg, a bíróság e körben is kötve van a kereseti kérelemhez. Csak az állított jogsértés, jogsértések megtörténtét vizsgálhatja, kizárólag ezen jogsértéseket állapíthatja meg és nem alkalmazhat más felróhatóságtól független szankciót, mint amit a fél a keresetben, viszontkeresetben kért. Több objektív jogkövetkezmény alkalmazására irányuló kereseti kérelem esetén külön-külön vizsgálándó, hogy az egyes jogkövetkezmények alkalmazása indokolt-e (így például helye van-e eltiltásnak, az elégtétel képes-e betölteni célját). Az azonos magatartással elkövetett – azonos ténybeli alapokon nyugvó – de különböző jogcímen elöterjesztett jogsértések megállapítására, vagy más objektív jogkövetkezmények alkalmazására irányuló keresetek is tárgyi keresethalmazatban állnak egymással, mert az érvényesíteni kívánt igény jogalapja – a megsértett alanyi jog – eltérő. A felróhatóságtól független szankciók alkalmazására vonatkozó igény, illetőleg a sérelemdíj igény egymástól függetlenül és együttesen is érvényesíthető a sérelmet szenvedett fél

döntésétől függően, ezért a sérelemdíj iránti igény valódi tárgyi keresethalmazatot képez a felróhatóságtól független jogkövetkezményekkel.

[27] A Kúria Pfv.20.194/2025/10. számú határozatának indokolása szerinti „egyetlen jogsértés” azt jelenti, az igényt érvényesítőnek egy személyiségi joga sérült. Azonos magatartással elkövetett több személyiségi jogsértés nem tekinthető egy jogsértésnek. Az egy jogsértésre alapított különböző igények érvényesítése a részben eltérő jogalap miatt a háromtagú keresetfogalomból következően keresethalmazatot képeznek.

[28] A Kúria Pfv.20.326/2024/6. számú határozatának indokolásában írt „szoros összefüggés” a Pp. 173. § (1) bekezdése szerint az előterjeszthető keresethalmazat körében vizsgálandó körülmény, de abból a háromtagú keresetfogalom szerint nem következik az, hogy a különböző jogalapon előterjesztett igények ne állnának egymással halmazatban.

[29] Sem a Pp., sem az Itv. rendelkezéseiből nem következik, hogy valódi tárgyi keresethalmazat esetén az egyes kereseti kérelmek illetékmentesek lennének, vagy a valódi keresethalmazat egyik kereset után fizetendő illeték magába foglalná a további, halmazatban álló kereseti kérelmek után fizetendő illeték egy részét vagy annak egészét.

[30] Mindemellett az Itv. 40.§ (1) bekezdése azt írja elő, hogy ha a fél egy eljárásban egy jogviszonyból eredő több igényét vagy több jogviszonyból eredő igényeit érvényesíti, az eljárás tárgya értékének megállapításakor – a járulékok figyelmen kívül hagyásával – az előterjesztett igények együttes értékét kell figyelembe venni. Ezen rendelkezés alkalmazását nem zárja ki az Itv. 39.§ (3) bekezdése, ugyanis az Itv. 40.§ (1) bekezdése a több igény érvényesítése esetén követendő speciális szabály, másrészt utóbbi szabály is az „eljárás tárgya értékének” megállapításáról rendelkezik.

[31] A 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-a 2020. január 1. napjával módosította az Itv. 39. § (1) bekezdését és a per tárgyának értékét tekinti az illeték megfizetésének alapjának a korábbi eljárás tárgyának értéke helyett. E jogszabályváltozás miatt – a Pp. háromtagú keresetfogalmára is figyelemmel a – korábbi gyakorlat nem tartható fenn. A jelenleg irányadó jogszabályi rendelkezések alapján a személyiségi jogi perekben valamennyi valódi tárgyi keresethalmazatként előterjesztett kereseti kérelem önálló illetékalapot képez, s az eljárás tárgyának így kumulált értéke alapján határozandó meg a fizetendő illeték mértéke. Ez áll összhangban a pertárgy értékének számítására vonatkozó Pp. 21. § (5) bekezdésében foglaltakkal is.

[32] Mindezek alapján az elsőfokú eljárás tárgyának értéke mindösszesen 3.200.000,- Ft (két objektív szankcióra vonatkozó igény alapján: 2x600.000,- Ft, ezen felül a sérelemdíj igény szerint 2.000.000,- Ft). A felperes költségmentessége folytán állam terhén maradó eljárási illeték összege tehát helyesen 192.000,- Ft (a perindításkor hatályos Itv. 42.§ (1) bekezdése).

[33] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a per főtárgya tekintetében helybenhagyta, az állam terhén maradó elsőfokú eljárási illeték összegét felemelte.

[34] Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján másodfokú perköltségét viselni köteles, így pártfogó ügyvédjének díja a felperes terhén marad [Pp. 101.§ (3) bekezdés]. Mindemellett a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes által Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított másodfokú perköltség megfizetésére. Az ítéltábla az alperes jogi képviselőjének munkadíját a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2.§ (3) bekezdés a) pontja, 3. § (1) bekezdés a) pontja, (4) bekezdése szerint a felszámított-tal egyezően, a másodfokú perértékre figyelemmel állapította meg.

[35] A másodfokú eljárás tárgyának értéke a Pp. 21.§ (5) bekezdésére és a fentebb kifejtettek figyelemmel 3.200.000,- Ft (a felperes a teljes elsőfokú elutasító döntést támadta a személyiségi jog megsértésének megállapítása, az elégtételadás és sérelemdíj vonatkozásában), a megfizetendő illeték összege 256.000,- Ft [Itv. 46.§ (1) bekezdés], amely a felperes költségmentessége folytán a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Győr, 2026. március 19.

dr. Szalay Róbert sk.

dr. Konarik Attila sk.

dr. Mészáros Zsolt sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró